

# Påskehilsen er tomme kalorier

*af Merete Bøye*

I et læserbrev forsøger Anette Jorsal d. 05.05. at forsvare biskoppernes påskeannonce. Det skal hun have tak for, for i sit forsvar for annoncen udstiller hun hele problemet med annoncen og dens berøringsangst over for det kristne evangelium. Jorsal er selv ”kirkegænger”, skriver hun, og det skinner igennem, at hun som sådan godt selv forstår det bibelske og traditionelle kirkesprog, som hun roser annoncen for at være kemisk rensset for.

Andre mennesker synes hun dog bør skånes for kirkens påtrængende og upassende sprog: ”Hvis man skulle gennem ord som frelse, kødets opstandelse og synd, havde jeg straks set mange af mine venner og bekendte blive fjerne i blikket, mens de rodede efter bakgearet.” Mødes disse mennesker derimod med en hilsen som den i annoncen, så kan de måske ”opnå den ro, selvindsigt og tryghed, som de søger”, mener Jorsal.

Problemet er bare, at kristendom ikke nødvendigvis er ro, selvindsigt og tryghed, men troen på Jesus Kristus som den opstandne frelser. Og det er lidt svært at tale om, hvis man ikke må bruge de ord, der kan udtrykke dét budskab.

Hvis kirkens præster og biskopper ikke må bruge de ord, så kan vi lige så godt lade være med at have en kirke. Kirkens eneste berettigelse er, at den forkynder evangeliet om Jesus Kristus, og om hans korsdød til vores frelse.

Det kan godt være, det er dejligt, at der er nogen, der smiler til os midt i vores hudsult og hjemmeskole, og det kan godt være, mange mennesker hellere vil høre om dét end om en mand, der hænger på et kors, men det er bare ikke kristendom. Den kristne forkyndelses indhold er, at Gud blev menneske, tog alle menneskers synder på sig, døde for os, opstod igen og har lovet os en opstandelse, der ligner hans. Dette er kristendom. Dette er evangelium. Og det evangelium kan ikke forkyndes på en forståelig og utvetydig måde uden at bruge ”ord som frelse, kødets opstandelse og synd”.

Også tak til Jorsal for at gøre det klart, at grunden til, at nogle tager anstød af de store ord om Jesus, ikke er, at de er uforståelige, men at de er forargelige. Det er unægtelig noget lettere at forstå meningen med Bibelens ord: ”Kristus er opstanden” end påskeannoncens ord: ”livet løber i forvejen”. Det føles dejligt i maven at høre nogle bløbede fraser, som man ligesom abstrakt kunst kan få til at betyde lige, hvad man vil. Men at få at vide, at der var en mand, som var Guds søn, og som døde for dig og stod op af sin grav, det skærer lidt i ørerne på dem, der ikke tror på det.

Det er ikke, fordi der ikke er plads i kirken til dem, der har svært ved at tro på det kristne budskab. Det er der, og gudskelov for det, for ellers var vi alle ilde stedt en gang

imellem. Men man skal kunne tåle at høre kirken forkynde evangeliet om Jesus Kristus, død og opstanden til syndernes forladelse. At den vil gøre det til tidens ende, er kirkens eneste berettigelse.